

What did Yeshua mean when he said that Abraham had seen his day and rejoiced? The answer is in the Torah.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

Lech Lecha (לך לך | Go forth)

Torah: Genesis 12:1-17:27

Haftarah: Isaiah 40:27-41:16

Gospel: John 8:51-58

Abraham Saw My Day

Out of the great and dreadful darkness that overcame Abraham, the LORD appeared in the light of a flaming torch and passed between the sacrificial portions of the covenant. The LORD spoke to Abraham and made promises to him about the birth of a seed and about his seed returning and taking possession the land of Canaan.

On that day the LORD made a covenant with Abram, saying, "To your descendants I have given this land, from the river of Egypt as far as the great river, the river Euphrates." (Genesis 15:18)

Genesis 15:18 seems to allude to the final redemption when it says that the LORD made His covenant with Abraham "on that day." The prophets use the formulaic words, "on that day," to indicate the future day of the LORD, the hour of judgment, and the final redemption. The LORD showed Abraham the future through the vision recorded in Genesis 15. The sages say, "He revealed to him the future from the day of the Exodus from Egypt until the day of Messiah." The tradition about Abraham's vision of the Messianic Era explains why our Master said, "Your father Abraham rejoiced to see My day, and he saw it and was glad" (John 8:56). Abraham rejoiced to see the day of Messiah—the coming kingdom of heaven on earth. On what day did the LORD make His covenant with Abraham? The exodus from Egypt occurred four hundred and thirty years later "on that very day" (Exodus 12:41). That means that the exodus from Egypt and the first day of Passover (Nisan 15) coincided with the anniversary of the very day that God made the covenant with Abraham. Four hundred and thirty years before the first Passover, Abraham slaughtered the animals for his covenant on the fourteenth of Nisan. Then he waited. He drove off the birds. He waited for the LORD. The sun went down, darkness fell, and the fifteenth of Nisan began, which is the first day of the week of Passover. The Almighty appeared in the form of the blazing torch and made the covenant with Abraham.

This implies that on the anniversary of the day on which Abraham slaughtered the animals in order to make the

Wat bedoelde Yeshua toen hij zei dat Abraham zijn dag had gezien en zich verheugde? Het antwoord staat in de Torah.

HET TORAH-GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

Lech Lecha (לך לך | Ga vooruit)

Torah: Genesis 12:1-17:27

Haftarah: Jesaja 40:27-41:16

Evangelie: Johannes 8:51-58

Abraham Zag Mijn Dag

Uit de grote en vreselijke duisternis die Abraham overmande, verscheen de HEER in het licht van een vlamme fakkel en ging tussen de offerdelen van het verbond door. De HEER sprak tot Abraham en beloofde hem over de geboorte van een zaad en over zijn zaad dat terugkeerde en het land Kanaän in bezit nam.

Op die dag sloot de HEER een verbond met Abram en zei: "Aan uw nakomelingen heb ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat." (Genesis 15:18)

Genesis 15:18 lijkt te verwijzen naar de uiteindelijke verlossing wanneer er staat dat de HEER "op die dag" met Abraham zijn verbond sloot. De profeten gebruiken de formulewoorden "op die dag" om de toekomstige dag van de HEER aan te duiden, het uur van oordeel en de uiteindelijke verlossing. De HEER liet Abraham door het visioen in Genesis 15 de toekomst zien. De wijzen zeggen: "Hij openbaarde hem de toekomst vanaf de dag van de Exodus uit Egypte tot de dag van de Messias." De traditie over Abraham's visioen van het Messiaanse tijdperk verklaart waarom onze Meester zei: "Je vader Abraham verheugde zich om mijn dag te zien, en hij zag die en was blij" (Johannes 8:56). Abraham verheugde zich om de dag van de Messias te zien - het komende koninkrijk van de hemel op aarde.

Op welke dag sloot de HEER zijn verbond met Abraham? De uittocht uit Egypte vond vierhonderddertig jaar later plaats "op diezelfde dag" (Exodus 12:41). Dat betekent dat de uittocht uit Egypte en de eerste dag van Pascha (Nisan 15) samenvielen met de verjaardag van de dag dat God het verbond met Abraham sloot. Vierhonderddertig jaar vóór het eerste Pascha slachtte Abraham de dieren voor zijn verbond op de veertiende Nisan. Toen wachtte hij. Hij verdreef de vogels. Hij wachtte op de HEER. De zon ging onder, de duisternis viel en de vijftiende Nisan begon, wat de eerste dag van de Pesach week is. De Almachtige verscheen in de vorm van de brandende fakkel en sloot het verbond met Abraham.

Dit houdt in dat op de verjaardag van de dag waarop Abraham de dieren slachtte om met de HEER het

covenant between the parts with the LORD—that self-same day, the fourteenth of Nisan—the children of Israel slaughtered their Passover lambs in Egypt. What is more, our Master suffered and died on the anniversary of that same day. On the anniversary of the night that Abraham had his vision of great and terrible darkness, the angel of death slew Egypt's firstborn. On the eve of Passover, as the sun set, they closed the Master's tomb. A great and dreadful darkness fell, but out of the darkness, a light blazed forth.

verbond tussen de delen te sluiten - diezelfde dag, de veertiende Nisan - de kinderen van Israël hun Pesachlammeren in Egypte slachtten. Bovendien leed en stierf onze Meester op de verjaardag van diezelfde dag. Op de verjaardag van de nacht dat Abraham zijn visioen van grote en vreselijke duisternis had, doodde de engel des doods de eerstgeborene van Egypte. Aan de vooravond van Pesach, toen de zon onderging, sloten ze het graf van de Meester. Een grote en vreselijke duisternis viel, maar uit de duisternis brandde een licht.